

سوال (۱)

۱.

جایگشت‌های اولیه و نهایی در DES تأثیری مستقیم در افزایش امنیت رمز ندارند، اما به منظور توزیع بیت‌ها به شکل یکنواخت در سراسر بلوک‌های داده و همچنین بهبود سازگاری با سخت افزارهای پردازش قدیمی در DES گنجانده شده‌اند. این جایگشت‌ها می‌توانند به پراکندگی بهتر داده‌ها کمک کنند و در مراحل بعدی رمزنگاری، پخش داده‌ها را تسهیل کنند.

۲.

S-Box ها نقش کلیدی در مقاومت DES در برابر تحلیل تفاضلی ایفا می‌کنند. ویژگی‌های بحرانی شامل این است که S-Box ها باید غیرخطی باشند و تغییرات کوچک در ورودی (مانند تغییر یک بیت) باید به تغییرات بزرگ و غیرقابل پیش‌بینی در خروجی منجر شوند. علاوه بر این، طراحی S-Box ها به گونه‌ای انجام شده که هر ترکیب ممکن از ورودی‌ها به خروجی‌های متمایز و غیرقابل پیش‌بینی تبدیل شود.

۳.

برای اثبات این مطلب که پس از ۱۶ دور DES هر بیت خروجی تابعی از تمام بیت‌های متن ساده و کلید است، باید به فرآیند فیستل و استفاده از ترکیب پیچیده‌ای از جایگشت‌ها و S-Box ها در هر دور توجه کرد. در هر دور، بیتی که از یک بخش وارد می‌شود، پس از عبور از توابعی مانند جایگشت‌ها و S-Box ها به بسیاری از بیت‌های دیگر پخش می‌شود. به دلیل تعداد دورهای کافی (۱۶ دور)، تضمین می‌شود که هر بیت خروجی تابعی از تمام بیت‌های متن ساده و کلید خواهد بود. این اصل به عنوان پخش کامل شناخته می‌شود و از طریق ترکیب پیچیده ابهام و پخش در DES به دست می‌آید.

سوال (۲)

۱.

جستجوی کلید کامل علیه DES به این صورت انجام می‌شود که برای یک جفت مشخص از متن ساده و متن رمز شده، تمام 2^{56} کلید ممکن آزمایش می‌شوند تا زمانی که کلیدی پیدا شود که متن رمز شده تولید کند. به دلیل کوچک بودن فضای کلید، انجام این نوع حمله با سخت‌افزارهای پیشرفته امروزی امکان‌پذیر است، اما همچنان نیاز به توان محاسباتی بالا و منابع قابل توجه دارد که در برخی موارد اجرا را دشوار می‌کند.

۲.

3DES با استفاده از سه بار رمزگذاری با کلیدهای متفاوت امنیت DES را افزایش می‌دهد. با این حال، از نظر کارایی محاسباتی بسیار کندتر است و نیاز به منابع بیشتری دارد. همچنین، با وجود اینکه 3DES در برابر حملات brute-force مقاومت بیشتری دارد، در برابر برخی حملات جدیدتر مانند حملات میانی (meet-in-the-middle) آسیب‌پذیر است و از این نظر نسبت به رمزهای جدیدتر ضعیف‌تر است.

سوال ۳)

۱.

$$A(x) + B(x) = (x^2 + 1) + (x^3 + x^2 + 1) \mod P(x) = x^3$$

$$A(x) * B(x) = (x^2 + 1) * (x^3 + x^2 + 1)$$

$$= x^5 + x^4 + x^2 + x^3 + x^2 + 1$$

$$= x^5 + x^4 + x^3 + 1$$

حال باید حاصل $A(x) * B(x) \mod P(x)$ را محاسبه کنیم. با توجه به این که $x^4 + x + 1 = 0 \mod P(x)$ پس می توان نوشت:

$$x^4 = x + 1 \mod P(x)$$

$$\Rightarrow A(x) * B(x) \mod P(x)$$

$$= x^5 + x^4 + x^3 + 1 \mod P(x)$$

$$= x(x + 1) + (x + 1) + x^3 + 1 \mod P(x)$$

$$= x^2 + x + x + 1 + x^3 + 1 \mod P(x)$$

$$= x^3 + x^2$$

۲.

$$A(x) + B(x) = (x^2 + 1) + (x + 1) \mod P(x) = x^2 + x$$

$$A(x) * B(x) = (x^2 + 1) * (x + 1) = x^3 + x^2 + x + 1$$

$$\Rightarrow A(x) * B(x) \mod P(x) = x^3 + x^2 + x + 1$$

سوال ۴)

۱.

$$\forall a_i \in GF(2) = \{0,1\} : p(x) = a_3x^3 + a_2x^2 + a_1x + a_0$$

هدف پیدا کردن $p(x)$ های درجه ۳ است، بنابراین $a_3 = 1$. همچنین باید در نظر داشته باشیم که چند جمله ای مورد نظر باید

irreducible باشد؛ یعنی در $GF(2)$ ریشه نداشته باشد، یعنی $p(0) \neq 0$ و $p(1) \neq 0$

$$p(0) \neq 0 \Rightarrow a_0 \neq 0 \Rightarrow a_0 = 1$$

(اگر مقدار a_0 برابر با یک نباشد، چند جمله‌ای $irreducible$ نیست و می‌توان از یک x فاکتور گرفته و آن را به دو عبارت با درجه کمتر تبدیل کنیم)

$$p(1) \neq 0 \Rightarrow 1 \times 1 + a_2 + a_1 + 1 \neq 0 \Rightarrow a_2 + a_1 \neq 0 \pmod{2}$$

بنابراین ۲ حالت داریم:

$$a_2 = 1 \Rightarrow p(x) = x^3 + x^2 + 1$$

$$a_1 = 1 \Rightarrow p(x) = x^3 + x + 1$$

بنابراین چند جمله‌ای های $irreducible$ از درجه ۳ بر روی میدان $GF(2)$ به صورت زیر می‌باشند:

$$x^3 + x^2 + 1$$

$$x^3 + x + 1$$

۲.

$$\forall a_i \in GF(2) = \{0,1\} : p(x) = a_4x^4 + a_3x^3 + a_2x^2 + a_1x + a_0$$

هدف پیدا کردن $p(x)$ های درجه ۴ است، بنابراین $a_4 = 1$. همچنین باید در نظر داشته باشیم که چند جمله‌ای مورد نظر باید

$irreducible$ باشد؛ یعنی در $GF(2)$ ریشه نداشته باشد، یعنی $p(0) \neq 0$ و $p(1) \neq 0$

$$p(0) \neq 0 \Rightarrow a_0 \neq 0 \Rightarrow a_0 = 1$$

(اگر مقدار a_0 برابر با یک نباشد، چند جمله‌ای $irreducible$ نیست و می‌توان از یک x فاکتور گرفته و آن را به دو عبارت با درجه کمتر تبدیل کنیم)

$$p(1) \neq 0 \Rightarrow 1 \times 1 + a_3 + a_2 + a_1 + 1 \neq 0 \Rightarrow a_3 + a_2 + a_1 \neq 0 \pmod{2}$$

بنابراین ۴ حالت داریم:

(اگر دو تا از ضرایب a_i برابر با یک یا همه آن‌ها برابر با صفر باشند، نامساوی $a_3 + a_2 + a_1 \neq 0 \pmod{2}$ برقرار نمی‌شود)

$$a_3 = 1, a_2 = 1, a_1 = 1 \Rightarrow p(x) = x^4 + x^3 + x^2 + x + 1$$

$$a_3 = 1 \Rightarrow p(x) = x^4 + x^3 + 1$$

$$a_1 = 1 \Rightarrow p(x) = x^4 + x + 1$$

$$a_2 = 1 \Rightarrow p(x) = x^4 + x^2 + 1 \quad \times$$

چند جمله‌ای آخر $reducible$ است، یعنی داریم:

$$p(x) = x^4 + x^2 + 1 \pmod{2} = (x^2 + x + 1)^2$$

سه چند جمله‌ای دیگر به هیچ کدام از عوامل درجه پایین‌تر خود تجزیه نمی‌شوند و *irreducible* هستند. بنابراین چند جمله‌ای‌های *irreducible* از درجه ۴ بر روی میدان $GF(2)$ به صورت زیر می‌باشند:

$$x^4 + x^3 + x^2 + x + 1$$

$$x^4 + x^3 + 1$$

$$x^4 + x + 1$$

سوال (۵)

با توجه به این که همه S-box ها عملکرد یکسانی دارند و ورودی همه آن‌ها برابر با FF_{16} است، با استفاده از جدول S-box ها (جدول ۴.۳ کتاب) می‌توان مقدار خروجی S-box ها را بدست آورد.

Table 4.3 AES S-Box: Substitution values in hexadecimal notation for input byte (xy)

	y															
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F
0	63	7C	77	7B	F2	6B	6F	C5	30	01	67	2B	FE	D7	AB	76
1	CA	82	C9	7D	FA	59	47	F0	AD	D4	A2	AF	9C	A4	72	C0
2	B7	FD	93	26	36	3F	F7	CC	34	A5	E5	F1	71	D8	31	15
3	04	C7	23	C3	18	96	05	9A	07	12	80	E2	EB	27	B2	75
4	09	83	2C	1A	1B	6E	5A	A0	52	3B	D6	B3	29	E3	2F	84
5	53	D1	00	ED	20	FC	B1	5B	6A	CB	BE	39	4A	4C	58	CF
6	D0	EF	AA	FB	43	4D	33	85	45	F9	02	7F	50	3C	9F	A8
7	51	A3	40	8F	92	9D	38	F5	BC	B6	DA	21	10	FF	F3	D2
8	CD	0C	13	EC	5F	97	44	17	C4	A7	7E	3D	64	5D	19	73
9	60	81	4F	DC	22	2A	90	88	46	EE	B8	14	DE	5E	0B	DB
A	E0	32	3A	0A	49	06	24	5C	C2	D3	AC	62	91	95	E4	79
B	E7	C8	37	6D	8D	D5	4E	A9	6C	56	F4	EA	65	7A	AE	08
C	BA	78	25	2E	1C	A6	B4	C6	E8	DD	74	1F	4B	BD	8B	8A
D	70	3E	B5	66	48	03	F6	0E	61	35	57	B9	86	C1	1D	9E
E	E1	F8	98	11	69	D9	8E	94	9B	1E	87	E9	CE	55	28	DF
F	8C	A1	89	0D	BF	E6	42	68	41	99	2D	0F	B0	54	BB	16

بنابراین خروجی S-box ها برابر است با:

$$B = \text{ByteSub}(A) = \begin{bmatrix} 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \end{bmatrix}$$

با توجه به این که همه درایه‌ها یکسان هستند و جابه‌جایی آن‌ها تفاوتی را ایجاد نمی‌کند، بنابراین می‌توان از عملیات ShiftRows صرف نظر کرد.

برای عملیات MixColumn باید ضرب زیر را در میدان $GF(2^8)$ انجام دهیم:

$$C = MixColumn(B) = \begin{bmatrix} 02 & 03 & 01 & 01 \\ 01 & 02 & 03 & 01 \\ 01 & 01 & 02 & 03 \\ 03 & 01 & 01 & 02 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} (02 + 03 + 01 + 01) \times 16 \\ (01 + 02 + 03 + 01) \times 16 \\ (01 + 01 + 02 + 03) \times 16 \\ (03 + 01 + 01 + 02) \times 16 \end{bmatrix}$$

در میدان توسعه یافته $GF(2^8)$ عملیات به صورت زیر انجام می‌شود:

$$01 \equiv 0000\ 0001 \equiv 1, \quad 02 \equiv 0000\ 0010 \equiv x, \quad 03 \equiv 0000\ 0011 \equiv x + 1$$

$$\Rightarrow 01 + 01 + 02 + 03 \equiv 1 + 1 + x + x + 1 \equiv 1 \pmod{2}$$

$$\Rightarrow 01 \times 16 = 16$$

بنابراین خروجی عملیات MixColumns تغییری نمی‌کند و برابر است با:

$$C = MixColumn(B) = \begin{bmatrix} 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \end{bmatrix}$$

در نهایت عملیات AddRoundKey به صورت زیر انجام می‌شود:

(کلید دور اول برابر با کلید تغییر نیافته AES می‌باشد، همان کلید تمام یک اولیه)

$$C \oplus K = \begin{bmatrix} 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \\ 16 & 16 & 16 & 16 \end{bmatrix} \oplus \begin{bmatrix} FF & FF & FF & FF \\ FF & FF & FF & FF \\ FF & FF & FF & FF \\ FF & FF & FF & FF \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} E9 & E9 & E9 & E9 \\ E9 & E9 & E9 & E9 \\ E9 & E9 & E9 & E9 \\ E9 & E9 & E9 & E9 \end{bmatrix}$$

سوال ۶)

۱.

لایه‌های ShiftRows و MixColumns به پراکندگی کمک می‌کنند. در لایه ShiftRows، ردیف‌های ماتریس حالت به صورت مدور جابه‌جا می‌شوند که این کار باعث پراکندگی بایت‌ها در ماتریس می‌شود. لایه MixColumns نیز هر ستون از ماتریس را با استفاده از ترکیب خطی مقادیر ستون‌ها مخلوط می‌کند. پراکندگی مهم است زیرا تضمین می‌کند که تغییرات کوچک در متن ساده (مانند تغییر یک بیت) به تغییرات بزرگی در متن رمز شده منجر شوند، که این امر تحلیل رمز را دشوار می‌کند.

۲.

در لایه اضافه کردن کلید، عملیات XOR بین ماتریس حالت و کلید دور انجام می‌شود. این عملیات باعث می‌شود که هر بیت از متن رمز شده نهایی به صورت مستقیم تحت تأثیر کلید باشد. از آنجا که XOR یک عملیات برگشت‌پذیر است، امکان رمزگشایی با استفاده از همان کلید وجود دارد.

۳.

S-Box غیرخطی بودن را به الگوریتم AES اضافه می‌کند. اگر S-Box خطی بود، امکان تحلیل خطی وجود داشت و ارتباط بین متن ساده و متن رمز شده را ساده‌تر می‌کرد. با استفاده از یک S-Box غیرخطی، AES می‌تواند به شکل مؤثری در برابر تحلیل‌های خطی و تفاضلی مقاوم باشد.